

592 НИВА ПОБІЛЛА ВЖЕ СТОЙТЬ

Нива побелвшая стоит

1. Ни_ ва по_ бі_ лі_ ла вже сто_ їть,
 2. Яс_ не сон_ це жни_ во зо_ ло_ тить,
 3. Де жең_ ці? Чо_ му йти не спі_ шать
 4. Тож на ни_ ву, всі жен_ ці, спі_ шіть,

зо_ ло_ ті зер_ ня_ та о_ си_ па_ ють_ ся,
 ко_ лос_ ки до_ до_ лу на хи_ ля_ ють_ ся,
 і чо_ му до_ ни_ ні ще ва_ га_ ють_ ся?
 бо на_ ста_ не час - жни_ ва за_ кін_ чать_ ся.

ві_ те_ рець ко_ лос_ сям ше_ ле_ стить,
 та на ни_ ву рід_ ко_ хто спі_ шить,
 Хо_ ло_ дом вже ві_ є на по_ лях,
 По_ ки час по_ гід_ ний - ко_ лос жніть,

та жең_ ців так ма_ ло тут схи_ ля_ єТЬ_ ся,
 по_ тру_ ди_ тись ма_ ло є ба_ жа_ ю_ чих,
 кра_ що_ і по_ ри не до_ че_ ка_ юТЬ_ ся.
 щоб вро_ жай зі_ бра_ ти весь для віч_ но_ сті.

ві_ те_ рець ко_ лос_ сям ше_ ле_ стить,
 та на ни_ ву рід_ ко кто спі_ шить,
 Хо ло_ дом вже ві_ є на по_ лях,
 По_ ки час по_ гід_ ний - ко_ лос жніть,

та жен_ ців так ма_ ло тут схи_ ля_ єТЬ_ ся.
 по_ тру_ ди_ тись ма_ ло е ба_ жа_ ю_ чих.
 кра_ що_ і по_ ри не до_ че_ ка_ юТЬ_ ся.
 щоб вро_ жай зі_ бра_ ти весь для віч_ но_ сті.